

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Torjay Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Pajor Levente ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. március 31-én kelt 21.G.41.441/2009/29. számú ítélete ellen az alperes részéről 30. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 562.500 (ötszázhatvankétezer-ötszáz) forint feljegyzett jogorvoslati illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. szeptember 12-én vállalkozási szerződést kötött a generálkivitelező alperessel, amelyben egy 174 lakásos társasház vasbeton szerkezet építésének II. üteméhez tartozó zsaluzási és betonozási munkák kivitelezését vállalta 2006. április 18-i véghatáridővel, az érvényes nemzeti szabványok szerinti I. osztályú minőségben, egy összegű prognosztizált átalányárban meghatározott 120 millió forint +ÁFA, összesen bruttó 150 millió forint vállalkozói díjért.

A szerződés szerint a részszámlák és a végszámla kizárólag a teljesítésigazolási jegyzőkönyv csatolása esetén kerülnek befogadásra, a felperes számláit a szerződésben meghatározott pénzügyi ütemezés szerint jogosult benyújtani, az

alperes a teljesítésigazolással ellátott számlákat a kézhezvételtől számított 15 napon belül átutalással egyenlíti ki, a részszámlák összegéből 5 % jótállási biztosíték visszatartásával, fizetési késedelem esetén a jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatot tartozik fizetni.

A 3.7. pont a felperes számára a végszámla benyújtásával egy időben a jótállási javítások biztosítékeként legkésőbb 2006. szeptember 30-ig szóló, a vállalkozói díj 5 %-a, azaz 7.500.000 forint erejéig bankgarancia átadását írta elő azzal, hogy ebben az esetben az addig visszatartott 5 %-os jótállási biztosíték kifizetésre kerülhet, a bankgarancia hiányában a végszámla bruttó összege 1.375.000 forinttal csökkentve kerül kifizetésre.

A felek a vállalkozási szerződést 2006. június 27-én és december 31-én módosították, a vállalkozói díj összege bruttó 115.454.477 forintra, a teljesítési véghatáridő 2007. február 28-ára, a 3.7. pont szerinti jótállási garancia időtartama a végszámla befogadásától számított 30 napra, legkésőbb 2007. június 15-re módosult.

Az építkezés tartama alatt az alperes 2006 szeptemberében tájékoztatta a felperest az építető által a betonkozmetikai javításokat megelőzően készített állapotfelmérésről. A jegyzőkönyvben feltüntetett eltéréseket a felperes korrigálta, a hibákat kijavította.

A kivitelezési munkák során a felperes által kiállított részszámlák összegéből jótállási biztosítékként az alperes összesen 7.243.769 forintot tartott vissza.

2007. február 28-án a felek teljesítést igazoló jegyzőkönyvet írtak alá, amelyben rögzítették, hogy a szerződés műszaki tartalma teljesült, a vállalkozó jogosult a bruttó 6.600.000 forint összegű végszámlájának a benyújtására, a jótállási biztosíték 5 %, 330.000 forint.

A felperes 2007. március 6-án bruttó 6.600.000 forint vállalkozói díjról kiállított, az 5 %-os jótállási biztosíték figyelembevételével 2007. március 21-i fizetési határidővel 6.270.000 forint összegben teljesítendő végszámlájából az alperes 3.142.500 forintot nem fizetett meg.

A jótállási garancia határidejének, 2007. június 15-i lejárta után az alperes a felperes számláiból jótállási biztosíték címén visszatartott összegeket sem fizette meg a felperes részére.

A felperes 2007. július 4-én kelt fizetési felszólítására küldött 2007. július 9-i keltezésű válaszlevelében az alperes úgy nyilatkozott, megalapozatlan a felperesi követelés, mert az ... Kft. (építető) építésügyi műszaki ellenőre, ... által készített vizsgálati jegyzőkönyvek szerint a felperes által készített vasbeton szerkezet minősége nem éri el a szerződés szerinti I. osztályú minőséget, a felperes annak ellenére, hogy felszólította a hibák kijavítására és a kijavított szerkezetek I. osztályú minőségének igazolására, ezt nem tette meg, a látszó vasbeton szerkezetek javítás utáni állapota sem éri el az MSZ I. osztályú minőséget.

A felperes 2007. július 19-én kelt levelében ismételten felszólította az alperest tartozása 5 napon belüli megfizetésére, közölve azt is, hogy az alperes 2006. szeptember 9-én kelt levelében jelzett kivitelezési hibák kijavítása megtörtént, az alperes az elvégzett munkák minőségét ellenőrizte, majd a végszámla elszámolásakor készült jegyzőkönyvben a szerződésszerű teljesítést elismerte.

Az alperes nem tett eleget a fizetési felszólításnak, 2007. július 26-án kelt válaszlevelében arra hivatkozott, hogy a szerződés 2.1. pontja szerinti MSZ I. osztályú minőséget a „g” pontossági osztály szerint a felperes felszólítása ellenére nem teljesítette, egyúttal a minőségi értékcsökkenés értékét nettó 7.500.000 forintban jelölte meg.

Az alperes ezt követően, 2007 novemberében megbízást adott a ... Kft.-nek a felperes által elvégzett kivitelezési munkák minőségének ellenőrzésére. A ... Kft. a 2007. november 29-én végzett mérések alapján készített vizsgálati jegyzőkönyvekben az osztályba sorolást az „f” pontossági osztály tűrései alapján végezte el, és a felperes által kivitelezett munkákat a lépcsőházak függőleges szerkezeteinél II. osztályúnak, az egyéb részeknél I. osztályúnak minősítette.

A felperes 2009. szeptember 2-án előterjesztett keresetében az alperest 10.386.269 forint vállalkozói díj, továbbá ezen összegből 3.142.500 forint után 2007. március 21. napjától, 7.243.769 forint után 2007. június 16. napjától a kifizetésig járó, a jegybanki alapkamattal azonos mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 389. §, 397. §, 402. § és 301. § rendelkezései alapján.

A kereseti előadás szerint a felperes a szerződésben vállalt kötelezettségeit szerződésszerűen, a szabványok szerinti I. osztályú minőségben teljesítette, az alperes által 2006 szeptemberében közölt, a megrendelő állapotfelmérési jegyzőkönyvében feltüntetett eltéréseket, hibákat korrigálta, illetve kijavította, amiről az alperest is tájékoztatta, a vasbeton szerkezetek minősítésével kapcsolatos észrevételeit és az általa helyesnek tartott besorolásokat is közölve, amire az alperes nem tett észrevételt. Ezt követően az alperes a munkákat a kijavításokkal együtt átvette anélkül, hogy kifogást közölt volna. A teljesítésigazolás kiállítása és a végszámla befogadása igazolja a munka hiány- és hibamentes átvételét az alperes részéről.

A felperes álláspontja szerint a „g” pontossági osztály alapján tartozott I. osztályú minőségben teljesíteni, amit az alperes 2007. július 26-án kelt levele is bizonyít. Ezzel szemben az alperes minőségi kifogását a ... Kft. szigorúbb, az „f” pontossági osztály szerint végzett méréseire alapítja, ezért a kifogás és az arra alapított díjleszállítási igény megalapozatlan.

A felperes annak megállapítására, hogy a kivitelezési munkákat milyen minőségben végezte el, ... igazságügyi szakértő kirendelését indítványozta.

Az alperes 1.011.269 forint erejéig elismerte a felperes kereseti követelését, ezt meghaladóan, 9.370.000 forint összegre nézve a Ptk. 306. § b) pontjára utalva kifogásként hibás teljesítésből eredő díjleszállítási igényt érvényesített, és erre

tekintettel kérte a kereset elutasítását. Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes a kivitelezési munkákat nem a szerződés szerinti I. osztályú minőségben végezte el, amit a ... Kft. minőségellenőrzési vizsgálati jegyzőkönyve bizonyít. A felperesi előadással szemben az alperes állította, már a kivitelezés során is felhívta a felperes figyelmét a megrendelő építésügyi műszaki ellenőre, ... vizsgálati jegyzőkönyvében foglaltakra, arra, hogy a munkák minősége nem I. osztályú, és a felperes által elvégzett javítások után is közölte kifogásait. Egyebekben az alperes úgy nyilatkozott, ... szakértő személyét elfogadja, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, a kirendelt igazságügyi szakértő által előterjesztett véleményben foglaltakra pedig felhívás ellenére nem tett észrevételt.

Az elsőfokú bíróság 2011. március 31-én meghozott 21.G.41.441/2009/29. számú ítéletével az alperest a felperes részére 10.386.269 forint és ezen összegből 3.142.500 forint után 2007. március 21. napjától, 7.243.769 forint után 2007. június 16. napjától a kifizetésig, a jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, továbbá 1.262.690 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság az általa kirendelt ... igazságügyi szakértő szakértői véleményét aggálytalannak találta, és azt ítélezése alapjául elfogadva tényként állapította meg, hogy a felperes a „g” pontossági osztály tűrései alapján I. osztályú minőségben végezte el az általa szerződésben elvállalt munkát, a hibák nagy részét kijavította, olyan hibák pedig nem voltak, amelyek értékcsökkenést okoztak volna. Az elvégzett munkát az alperes a 2007. február 28-án kelt teljesítésigazolási jegyzőkönyv szerint átvette, a teljesítést elfogadta, ugyanakkor a rendelkezésre álló adatokból nem volt megállapítható, hogy az alperes felhívta volna a felperest a további hibák kijavítására, illetve egyes munkák újbóli elvégzésére, és ennek a felperes nem tett volna eleget, ezért a Ptk. 306. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az alperes hibás teljesítésre alapított díjleszállítási igénye megalapozatlan. Mindezekre tekintettel az alperes köteles megfizetni a felperesi végszámla összegéből még ki nem egyenlített tartozását, továbbá a felperesi számlákból jótállási biztosítékként visszatartott összegeket.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását, 1.011.269 forintot meghaladóan a kereset elutasítását és a felperesnek az első- és a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte. A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság miért nem ütköztette az építkezés műszaki ellenőrének a vizsgálati jegyzőkönyvben rögzített megállapításait a perben kirendelt igazságügyi szakértő megállapításaival, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a két ellentétes szakértői véleményt újabb szakértő kirendelésével bírálja felül.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla szerint az alperes fellebbezése megalapozatlan, az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelő bizonyítást követően, a bizonyítékok Pp. 206. §-a

szerinti mérlegelésével, értékelésével a per eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, és az erre alapított jogi következtetése is helytálló.

A fellebbezésben a tényállás felderítetlenségére, az első fokú ítélet ebből eredő megalapozatlanságára nézve kifejtett alperesi álláspontot a Fővárosi Ítéltábla a következők miatt nem osztja.

Az alperes az általa elismert összeget meghaladó részében arra hivatkozással terjesztett elő a felperessel szemben hibás teljesítésből eredő díjleszállítási igényt és kérte a kereset elutasítását, hogy a felperes a szerződésben vállalt kötelezettségét nem a szerződés szerinti I. osztályú minőségben teljesítette.

Kétségtelen, hogy az alperes minőségi kifogása alátámasztása érdekében a kivitelezési munkák befejezését, az átadás-átvételi eljárás lezárását követően a ... Kft. által alperesi megrendelésre készített és a per anyagává tett minőségellenőrzési vizsgálati jegyzőkönyv mellett a kivitelezési munkák tartama alatt, 2006 őszén az építtető műszaki ellenőre által végzett állapotfelmérésről készült vizsgálati jegyzőkönyvben foglaltakra is utalt. Ugyanakkor a rendelkezésre álló adatokból az is kétséget kizáróan megállapítható, hogy a megrendelő műszaki ellenőrének vizsgálati jegyzőkönyvét az alperes annak ellenére nem csatolta a per irataihoz, hogy arra az elsőfokú bíróság a 2010. január 12-i tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt, az alperes jogi képviselőjének 2010. január 22-én kézbesített 8. sorszámú végzésével a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményekre is utalva 15 napos határidővel felszólította. Miután pedig az alperes a megrendelő (építtető) műszaki ellenőrének vizsgálati jegyzőkönyvét felhívás ellenére nem tette a peranyag részévé, az e vizsgálati jegyzőkönyvben foglalt műszaki ellenőri megállapításokat az elsőfokú bíróság által kirendelt ... igazságügyi szakértő nem tehette vizsgálat tárgyává, az elsőfokú bíróság pedig a kirendelt igazságügyi szakértő véleményének, mint bizonyítéknak az értékelése során nem volt, nem lehetett abban a helyzetben, hogy „ütköztesse” a kirendelt igazságügyi szakértő véleményének megállapításait a vizsgálati jegyzőkönyvben foglaltakkal, illetve hogy az ellentmondások feloldása érdekében újabb szakértőt rendeljen ki. Egyebekben az újabb szakértő kirendelésének elmulasztását az alperes azért is megalapozatlanul kifogásolja fellebbezésében, mert erre irányuló bizonyítási indítványt az elsőfokú eljárás során nem terjesztett elő, annak ellenére, hogy a 2011. február 3-i tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt, az alperesi jogi képviselőnek 2011. február 11-én kézbesített végzésével az elsőfokú bíróság 8 napos határidővel felhívta az alperest a kirendelt igazságügyi szakértő véleményében foglaltakra nézve észrevételei, illetve a szakértőhöz intézendő kérdései előterjesztésére. Mindezek alapján pedig megállapítható, hogy a Pp. 164. § (2) bekezdésében, továbbá 183. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában az alperes által kifogásolt további bizonyítás elrendelésének feltételei nem álltak fenn, az elsőfokú bíróság nem sértett eljárásjogi szabályt, amikor az általa kirendelt igazságügyi szakértő perbeli adatok, okiratok alapján készített, részletesen megindokolt, ellentmondástól mentes véleményét ítélezése alapjául elfogadva azt állapította meg, hogy a felperes teljesítése mennyiségi és minőségi

szempontból egyaránt megfelelt a szerződésben foglaltaknak, az alperesi kifogás megalapozatlan, és erre tekintettel alperest a keresetnek megfelelően marasztalta.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alkalmazásával az ügyvédi tevékenységgel arányban állóan mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére, az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetéséről pedig a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2011. szeptember 6.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

. Felker László s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró

A kiadmány hitelül